Երկուշաբթի, 26 Հոկտեմբեր, 2026

Տէրունական Աղօթք

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, փուր ինձ իմաստութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բավմամեղիս: Ամէն:

ՇԱՐԱԿԱՆ

Յոյս իմ ես դու աէր քաւիչ յանցանաց իմոց.

մի անտես առներ վբըղխումն արտասուաց իմոց. ողորմեա ինձ աստըւած:

ԱՂՕԹՔ

Տէ՛ր Աստուած մեր, լսէ՛ մեր աղօթքի ձայնը եւ մի՛ լքեր մեզ նեղութեան մէջ: Երբ սուտ խօսքերը եւ անարդարութիւնը մեզ շրջապատեն, Դո՛ւն եղիր մեր պաշտպան ու արդար Դատաւորը: Երբ մեր սրտերը կը վիրաւորուին մարդկային չարութենէն, զօրացո՛ւր մեզ Քու սիրովդ, որպէսզի չարին չարիքով չպատասխանենք, այլ բարութեամբ յաղթենք ատելութեան: Տէ՛ր, երբ մենակ կը զգանք, յիշեցո՛ւր մեզի, որ Դուն մօտ ես կոտրած սրտերուն: Օգնէ՛ չկորսնցնելու մեր հաւատքը, եւ մեր յոյսը դնելու Քու ողորմու-թեանդ վրայ: Մի՛ թողուր, որ վրէժխնդրութիւնը տիրապետէ մեզ, այլ արդարութեամբդ առաջնորդէ՛ եւ պահէ՛ մեզ չարէն: Իմաստութիւն տուր, որպէսզի Քու կամքիդ համաձայն ապրինք: Միշտ փառաւորելով Քու սուրբ անունդ այսօր եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից: Ամէն:

ՇԱՐԱԿԱՆ - ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՈՒԱԾ

Սուրբ Աստուած, սուրբ եւ հզօր, սուրբ եւ անմահ, որ յայտնեցար վասն մեր, ողորմեա մեզ:

Փրկել զմեզ ի փորձութենէ եւ յամենայն վտանգից մերոց: Եւ եւս խաղաղութեան զՏէր աղաչեցուք: Վասն լսելի լինելոյ Տեառն Աստուծոյ ձայնի աղաչանաց մերոց՝ բարեխօսութեամբ սուրբ Աստուա-ծածնին, եւ իջանելոյ ի վերայ մեր ողորմութեան եւ գթութեան Տեառն Աստուծոյ: Ամենակալ Տէր Աստ-ուած մեր, կեցո՛ եւ ողորմեա:

ՇԱՐԱԿԱՆ - ԱՂՕԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց ալքայութիւն:

Արի Աստուած հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

ՍԱՂՄՈՍ 109

ԴԱՒՆԱՅԱԾ ՀՈԳԻԻ ՄԸ ՊՈՒԹԿՈՒՄԸ 109:1-20

Կ՛օրհներգեմ քեզ, ով Աստուած, լուռ մի մնար:
Ամբարիշտ ու նենգաւոր մարդիկ իրենց բերանը լայն բացած՝
սուտեր կը խօսին ինծի դէմ,
ատելութեամբ լեցուն խօսքերով կը պաշարեն զիս,
առանց պատճառի հետս կը կռուին:
Իմ սիրոյս փոխարէն կը չարախօսեն ինծի դէմ,
մինչ ես իրենց համար կ՛աղօթեմ:
Բարիքներուս փոխարէն չարիք կը հատուցանեն,
սիրոյս դիմաց՝ ատելութիւն:
Դուն ալ, ով Տէր, անոր դիմաց ամբարիշտ մարդ մը հանէ,
թող միշտ իր մասին չարախօսող մը ըլլայ իր հով:
Դատաստանի մէջ յանցաւոր թող ելլէ,
իր աղօթքն իսկ թող մեղք համարուի:
Թող իր կեանքը կարճատեւ ըլլայ,
իր պաշտօնը թող ուրիշ մէկը առնէ:
Զաւակները թող որբ դառնան, եւ իր կինը այրի մնայ:
Զաւակները թափառական եւ մուրացկան թող ըլլան,
եւ իրենց աւերուած տուներն իսկ լքեն՝ հացի ի խնդիր:
Թող վաշխառուն ձեռքէն առնէ անոր բոլոր ինչքերը,
թող օտարներ յափշտակեն անոր վաստակը:
Թող որ իրեն գութ ցուցաբերող չըլլայ, իր որբերուն գթացող չգտնուի:
Թող իր սերունդը չորնայ, եւ իր անունը ջնջուի գալիք սերունդէն:
Իր նախահայրերուն յանցանքը միշտ թող յիշուի Տիրոջ առջեւ,
եւ իր մօրը մեղքը բնաւ չջնջուի:
Թող տեւաբար Տէրը յիշէ անոնց յանցանքը,
եւ աշխարհէն սրբէ անոնց յիշատակը,
քանի որ քիչ չխորհեցաւ ուրիշներուն գութ ցոյց տալ,
ընդհակառակը՝ հալածեց ու մահուան մատնեց աղքատ,
չքաւոր ու սրտաբեկ մարդիկը:

Քանի սիրեց անիծել՝ անէծք թող գայ իր վրայ.
քանի օրհնել չկամեցաւ՝ օրհնութիւնը միշտ թող իրմէ հեռու մնայ:
Քանի անէծքը վերարկուի մը նման իր վրայէն չհանեց,
նոյն անէծքը ջուրի պէս թող իր փորը լեցուի,

թող ձէթի պէս մինչեւ իր ոսկորներուն մէջ մտնէ.
հագուստի պէս թող պատէ զինք,
գօտիի պէս թող իր մէջքին կապուած մնայ տեւաբար:

ՕՐՈՒԱՆ ՆԻԻԹԸ

ՍԱՂՄՈՍ 109:1-20

109-րդ Սաղմոսը, այնպիսի Սաղմոս մըն է, որ իւրքանաչիւր մարդ որ կը կարդայ, անպայման ինքզինք տեսնէ անոր մէջ: Բայց չմոռնանք, ինչպէս նախորդ Սաղմոսներու պարագային, այս մէկն ալ մարգարէական ոճով, Սուրբ Հոգիի ներշնչումով գրուած, այս անգամ ոչ միայն Քրիստոսի մասին, այլ նաեւ Յուդայի: Սկսինք առաջին հինգ համարները: Կոչ, աղաղակը, "Լուռ մի մնար", յաճախ այդպէս ալ կը մտածենք, որ Աստուած դիտողի դերին մէջն է, լուռ կը դիտէ թէ ինչ տեղի կ՛ունենայ մեր կեանքին մէջ, եւ երբ շարունակ կը դիմենք Իրեն, եւ կը մնանք անպատասխան, կու գայ պահը ըսելու. "Մինչեւ ե՞րբ" եւ կամ "ինչո՞ւ լուռ ես": Սուտ ամբաստանութիւններով իրենց բերանը բացած, կը յի-շեցնէ, Քրիստոսի դատաւարութիւնը երբ տարուեցաւ Քահանայապետին մօտ: Կը յիշեցնէ Յովհան-նէս 15:25, առանց պատճառի հետս կը կռուին, սիրոյն փոխարէն չարախօսութիւն, ատելութին, մինչ Ինք կ՛աղօթէ, "Հայր ներէ իրենց", բարիքի փոխարէն՝ չարութիւն: Հետաքրքրականօրէն, յանկարծ քերականական փոփոխութիւն, յոգնակիէն եզակիի, "անոնց" եղաւ "անոր": 6-20 համարները, կը ներկայացնէ Յուդայի վճիռը, եւ ընդհանրապէս Երուսաղէմի կործանումը եւ քահանայապետութեան ապականումը: Սաղմոսնին բառերը տարօրինակ կը հնչեն, բայց այդ բառերուն տակ կայ խորհուրդը, թէ ինչպէս ըստ Աւետարանիչի բացատրութեամբ, Յուդային մէջ մտաւ Չարը, Յովհաննէս 13:27, "Հազիւ Յուդան առաւ պատառը, Չարը իր մէջ մտաւ": Յաճախ կը մտածենք, թէ ինչու արդեօք Յուդան չփրկուեցաւ, որովհետեւ նոյնիսկ որ խոստովանեցաւ, բայց իր խոստովանութիւնը զինք ապաշխա-րութեան չ՛առաջնորդեց, այլ ինքնասպանութեան: Կեանքը եղաւ կարճատեւ, եւ իր պաշտօնը առաւ Մատաթիան, Գործք Առաքելոց 1:20: Ապա խօսքը կ՛երթայ ընդհանրապէս Երուսաղէմի զաւակներուն, ուր արդէն 70 թուականի Երոսաղէմ քաղաքի կոտորածը, տաճարի կործանումը: Բառերու եւ արտա-յայտութեան խստութիւնը քիչ մը տարօրինակ կրնայ թուիլ, սակայն, խորքն մէջ, ատիկա ոչ Դաւիթի, որպէս Սաղմոսերգուն, ոչ ալ Քրիստոսի կողմէ եղած արտայայտութիւն ըլլայ, այլ ընդհակառակը, առարկայական մեղքին պատճառած ինքնակործանումի տանող երեւոյթի մասին է խօսքը: Եւ երբ մեղքը հետզհետէ տեղ կը գտնէ մարդուս մէջ, անիկա կը վերածուի հագուստէն դէպի բնութեան մաս կազմող երեւոյթի, ջուրի, փորին մէջ լեցուելով, ձէթի մինչեւ ոսկորներուն մէջ մտնելով: Ալ ազատ կամքի յատկութիւն կը կորսնցնէ: Իսկ անոնք որոնք կը ժառանգեն նոյն ընթացքը, անոնք եւս պիտի ընդունին նոյն վճիռը, այն ինչ կը ներկայացնէ որպէս սերունդները:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: